

III Simposi Carles Riba (novembre de 2009). – Els dies 30 de novembre i 1 i 2 de desembre de 2009 es va celebrar el III Simposi Carles Riba, organitzat per l’Aula Carles Riba de la Universitat de Barcelona i la Secció Filològica de l’Institut d’Estudis Catalans, presidit per Carles Miralles i coordinat per Jordi Malé. La seu del Simposi va ser la Sala Prat de la Riba de l’IEC els dos primers dies, i l’Aula Magna de la UB, el darrer.

Les sessions del matí del primer dia van ésser dedicades a la vinculació de Carles Riba amb la literatura europea. Giuseppe Grilli va exposar la seva visió de «Riba humanista i viatger, entre els llibres i les rutes», i Jordi Llovet, la de «Carles Riba, intel·lectual europeu». Denise Boyer, per la seva banda, va resseguir «La crítica ribiana de la literatura francesa», i D. Sam Abrams, centrant-se en autors anglesos, va parlar de «Llum, voluptat i risc: Carles Riba i la cultura anglosaxona».

Estudis Romànics [Institut d’Estudis Catalans], Vol. 33 (2011), p. 493-554

Les intervencions de la tarda van tractar de la irradiació de Riba en les literatures catalana i espanyola. Ferran Carbó va establir els vincles entre «Carles Riba i el País Valencià», mentre que Margalida Pons es va ocupar del que seria el «Riba insular: models de recepció». Tot seguit, Jordi Amat es va centrar en la relació de Riba amb un intel·lectual espanyol a la postguerra: «Miralls duplicats: Riba i Ridruejo», i, per últim, Jordi Mas i López va comentar «Salts i continuïtats en les traduccions al castellà de Carles Riba».

El matí del segon dia es va dedicar a la poesia ribiana. Jordi Malé va posar al descobert «El diàleg poètic i amorós entre Clementina Arderiu i Carles Riba» i Jordi Pujol Pardell va exposar la seva feina de preparació de l'edició crítica de «*Salvatge cor*: el manuscrit de treball com a document crític». Jordi Cornudella es va ocupar de la mateixa obra a «*Salvatge cor*: vigència de la poesia de Riba» i Víctor Obiols va fer interessants elucubracions sobre «La poesia que no va arribar a ser». A la tarda es va tractar de la llengua de Riba. Josep Murgades en va resseguir la petja fabriana a «No fets per a un destí bestial: Fabra i Riba» i M. Pilar Perea va dedicar la seva intervenció a «La llengua de Carles Riba: de la correcció a l'estètica». Albert Jané es va centrar en «La llengua de Riba en la narrativa infantil» i Vittorio Citti i Carles Garriga, finalment, en «Riba traductor d'Èsquil».

La llengua de les traduccions va ser encara el tema de les dues primeres intervencions del darrer dia del Simposi. Joan Solà va recordar la «Impressió que em va causar la segona traducció de *L'Odissea* de Carles Riba» i Feliu Formosa (amb la col·laboració de Cinta Massip), a «*Prometeu*: llengua i escena», va relacionar la traducció ribiana de l'obra d'Èsquil amb la seva pròpia del *Prometeu* de Heiner Müller.

Les últimes intervencions del Simposi van evocar la figura de Riba. A més de la taula rodona, moderada per Jaume Medina, en què van intervenir persones que el van conèixer personalment, com Oriol Casassas, José Corredor-Matheos, Albert Manent, Joan Triadú i Ricard Torrents (que en va parlar a través del record de l'anomenat grup de Vic), Carles-Jordi Guardiola va presentar un projecte de «vides paraleles»: «Carles Riba. Relacions. Un projecte», i, per últim, Joaquim Molas va treure a la llum els seus «Apunts personals sobre Carles Riba».

Carles Miralles va cloure un Simposi que va tenir una elevada participació de públic.